

Jeg ved godt, at verden ikke er så simpel, og jeg siger heller ikke, at den fremlæggelse er den rigtige. Jeg tror bare, at man skal gøre sig klart, at her drejer det sig meget om at sætte fokus på at få et klarere regelsæt og også sikre, at der er en meget, meget, meget klar opgavefordeling mellem myndighederne, og det behøver ikke nødvendigvis at betyde, at der er behov for flere ressourcer.

En af de ting, jeg allerede i dag en gang for alle gerne vil have ryddet af vejen, er den misforståelse, som desværre stadig væk flourerer, og som går på, at fordi politiet skal ind, når der er tale om, at der er begået et strafbart forhold, så er der nu behov for, at politiet får efteruddannelse i både at være fødevarekontrol og arbejdstilsyn og miljølitsyn og alverdens andre ting og sager.

Det er ingeniørlunde tilfældet. Politiet skal gøre det, politiet er uddannet til. Det er fortsat sådan, at det er fødevaremyndighederne, der tager sig af de fødevaremyndighedsmæssige opgaver, det er Arbejdstilsynet, der tager sig af de arbejdstilsynsmæssige opgaver osv., osv. Så den diskussion håber jeg i hvert fald at vi hurtigt kan få afklaret i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Jeg vil også godt sige her i dag, hvor der er mange, der ligesom har forsøgt at insinuere, at med det her lovforslag, der gerne skulle skabe bedre retssikkerhed, er den logiske konsekvens, at der bliver mindre kontrol, at man dermed kunne vende det om og sige, at der åbenbart er nogle mennesker, der er så forhippede på kontrol, at de gerne vil ofre retssikkerheden på det hellige alter. Det kan være bedøvende lige meget, hvis bare kontrollen fungerer.

Jeg tror ikke, at der er nogen, der har hverken det ene eller det andet yderpunkt i deres overbevisning. Jeg tror nemlig på, at vi alle sammen her i Folketinget er fælles, dels om ønsket om at skabe retssikkerhed på det her område ved at lave et klart regelsæt, dels at sikre, at kontrollen fortsat er effektiv og fungerer sådan, som det er Folketingets hensigt, og som vi har vedtaget det på en lang række fagområder.

Kl. 18.20

Derfor er det også mit store håb, at vi, når vi går i gang med en grundig udvalgsbehandling – og her medvirker vi gerne, og her medvirker øvrige ministre naturligvis også gerne – så kommer i en situation, hvor der kommer den klarhed, der betyder, at vi ikke sidder tilbage med et billede af et Folketing, hvor halvdelen er så opsat på kontrol, at retssikkerheden skal ofres, og

den anden halvdel er så opsat på retssikkerhed, at kontrollen kan være ligegyldig. Jeg tror nemlig, at begge dele vejer meget tungt for os alle, og det at finde den rigtige balance er hele øvelsen i det videre arbejde.

Jeg vil ikke gå ind i dyberegående kommentarer til hver enkelt ordfører, men jeg vil gerne forsøge at fremhæve et par af de ting, der har været fremme under debatten.

Hr. Morten Bødskov fra Socialdemokratiet fremførte som det første nogle betænkeligheder, for så vidt angår § 5 og spørgsmålet om varsling. Der er også andre ordførere, der har fremført det, og det synspunkt, som jeg har hørt, har været, hvornår man som myndighed kan være sikker på, at man ikke behøver at varsle.

Den problemstilling, som jeg hører nogle indirekte pege på, er altså, om man i en situation, hvor man er i tvivl om, hvorvidt man skulle varsle eller ej, så varsler, med det resultat at øjemedet forspildes, idet den person, man egentlig godt ville have taget på fersk gerning i en ulovlig handling, slipper fri, fordi han blev varslet.

Der er det klare udgangspunkt i lovforslaget, at varsling selvfølgelig kun skal ske i de tilfælde, hvor det giver mening at varsle, og det betyder med andre ord, at hvis man er i tvivl om, hvorvidt varsling er nødvendig eller ej, så skal man ikke varsle. For hvis man er i tvivl, så betyder det jo, at man har en formodning om, at såfremt man varslede, ville nogle af de ting, man ønskede at undersøge, blive vanskelige at komme til bunds i.

Det er det klare udgangspunkt, og jeg vælger allerede i dag fra talerstolen at komme med den præcisering, fordi jeg synes, det er væsentligt for det videre arbejde, at vi forstår, hvad der er meningen bag lovforslaget.

Meningen er ikke at gøre det vanskeligt for offentlige myndigheder at gå ud og udføre kontrol eller advare folk på forhånd, hvis man er i gang med at begå noget ulovligt. Meningen er at skabe klare regler, og det synes jeg har været væsentligt at få på plads.

Men jeg vil også godt tilkendegive, for så vidt angår § 5 og dét, at der har været mange udsagn, der har været mange historier i aviserne, at jeg egentlig tror, at det, der vil være et godt redskab for os alle i det videre arbejde, er at bede de berørte fagministerier om at prøve at lave en oversigt over, hvilke opgaver det giver mening at varsle om, og hvilke områder det ikke giver mening at varsle på. På den måde kan vi få et over-